

de smaa Skader betales der forholdsvis for meget og ved de store og største Skader forholdsvis for lidt. Resultatet af disse Overvejelser er blevet, at Udvalget indstiller til det høje Ting at vedtage en Rateskala, hvorefter der vil ske nogen, om end ikke synderlig, Sænkning i Erstatningerne for de smaa Skader og en betydelig Erstatningsforøgelse ved de store, saaledes at man for absolut Invaliditet kan komme op paa en Erstatning af 12,000 i Stedet for, som Forslaget har, 9,000 Kr. Vi har været klare over, at der aldeles ikke kunde være Tale om at forme et Ændringsforslag i saa Henseende, der vilde medføre større Udgifter for de forsikringspligtige Arbejdsgivere end dem, der allerede var givne ved Lovforslaget, som det her foreligger. Men af en Beregning, som Arbejderforsikrings-Raadet har foretaget, og som findes som Bilag til Betænkningen, vil man se, at medens man har beregnet Forøgelsen i Udgiften ved Lovforslaget, saaledes som det er kommet fra det andet Ting, til at ligge mellem 40 og 50 pCt. for Arbejdsgiverne indenfor Haandværk og Industri foruden de Udgifter, som i Øjeblikket slet ikke lader sig overse, og som den i dette Forslag indeholdte „Tilvænningsersatning“ vil medføre, vil den Ændring, som vi stiller Forslag om, for det første medføre, at vi kommer bort fra „Tilvænningsersatningen“, og Udgiftforøgelsen vil indenfor den Gruppe, jeg her har nævnt, kun blive indenfor 35—40 pCt., altsaa ikke en Opgang, men en Nedgang. Jeg tror endvidere, at man, ved at benytte dette Beregningsgrundlag, vil opnaa at give Loven en betydelig større social Betydning, end den vil have ved det Beregningsgrundlag, der hidtil har været fulgt. Jeg mener, at dette Punkt er et Hovedpunkt, og det er mit Haab, at det skal vise sig, at saafremt denne Beregningsmaade maatte vinde dette Tings Velvilje og ogsaa finde Tilslutning i det andet høje Ting, vil den i den kommende Tid staa sin Prøve ved Lovens Praktisering.

Saa er der jo Spørgsmaalet om Adgang til at tegne frivillig Forsikring. Dette Spørgsmaal skal jeg ogsaa ganske kort komme ind paa. Vi erkender enstemmigt indenfor Udvalget, at Regelen om Tegning af frivillig Forsikring i Henhold til Loven bør udvides saaledes, at saadan Adgang skal gives indenfor alle de Erhvervsgrupper, der falder indenfor Loven, hvilket ikke hidtil har været Tilfældet. Paa den anden Side mener vi ogsaa,

at Betingelsen for at faa Adgang til at tegne saadan Forsikring med Statstilskud bør gøres ens indenfor de forskellige Grupper. Det skal ikke være, som Lovforslaget foreslaar, indenfor en enkelt Gruppe Indtægtsgrænsen, der skal være det afgørende, medens det indenfor andre Grupper skal være Størrelsen af Ejendom eller selve Erhvervets Karakter, der er det afgørende. Udvalget indstiller derfor, at man i alle Tilfælde, hvor der er Tale om Statstilskud til Tegning af frivillig Forsikring eller til Forsikring af Arbejdere hos saadanne Arbejdsgivere, som kan tegne frivillig Forsikring, sætter Indtægtsgrænsen ind, saaledes at kun saadanne, der har en Indtægt fra 12—1800 Kr., efter som det nu er paa Landet eller i Byen eller i København, kan faa Adgang til at tegne frivillig Forsikring med Statstilskud. Vi tror ikke, at de Ulemper, som denne Tilføjelse vil medføre, vil være uovervindelige, men vi mener, at det vil give det mest rationelle Grundlag for Tegning af saadanne Forsikringer indenfor alle de Erhvervsgrupper, som Talen i det hele taget er om.

Ved Lovforslagets Behandling i det andet Ting er der indføjet en Bestemmelse om, at selv om en Forsikringstager, som har tegnet sin Forsikring med Statstilskud, er kommet op over de Indtægtsgrænser, som Lovforslaget fastsætter, skal Forsikringen dog bevare sin Gyldighed. Vi har ment det naturligt her at tilføje: dog at Statstilskuddet i saa Tilfælde bortfalder. Det er mig da ogsaa bekendt, at det Raad, som administrerer denne Lov, følger den Praksis, at kun forudsat at vedkommende præsenterer sin Skattekvittering som Dokumentation for, at hans Indtægt ikke har overstøget disse Grænser, vil han faa Statstilskuddet udbetalt.

For Udvalget er der fra mange forskellige Sider indenfor interesserede Kredse fremsat Ønsker, som Udvalget har bestræbt sig for at imødekomme, hvor der har været Mulighed derfor. Der er saaledes fremsat Ønsker fra „Dansk Fiskeriforening“, der vistnok i øvrigt har set paa Lovforslaget med Øjne, som ikke har været aabne for, hvilke Fordele i den kommende Tid Lovforslaget — ogsaa i den Affattelse, det har faaet i det andet høje Ting — vil give Fiskerne. Naar man saaledes har næret Frygt for, at Fiskerne ikke her fik sikker Adgang til at tegne kollektiv Forsikring i det Omfang, som selve Fiskerierhvervets Karakter til de forskellige Aarstider gør ønskeligt, tror jeg,